

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.256

Dosar nr.6686/2/2013

Ședința publică de la 27 ianuarie 2015

Președinte: Rodica Voicu	- Judecător
Luiza Maria Păun	- Judecător
Doina Duican	- Judecător
Mihai Ciobotariu Cerbu	- Magistrat asistent

*****

S-a luat în examinare recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr. 4148 din 20 decembrie 2013 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă recurentul - reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, reprezenta prin consilier juridic ..... , cu delegație la dosar și intimatul - pârât Pavăl Vasile, reprezentat de avocat ..... , cu delegație la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent după care.

Înalta Curte, constatând că nu mai sunt chestiuni prealabile de discutat, acordă cuvântul părților prezente în raport cu recursul formulat.

Recurentul-reclamant Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității prin consilier juridic solicită admiterea recursului, casarea hotărârii recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare, iar în subsidiar admiterea acțiunii formulate și constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul Pavăl Vasile.

Arată că sunt îndeplinite condițiile art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 având în vedere notele informative scrise de pârât în legătură cu atitudinile potrivnice regimului comunist manifestate

de alte persoane, dar și îngrădirea unor drepturi fundamentale ale persoanelor prin căutarea și obținerea de noi informații despre acestea, fără acordul lor.

Reprezentanta intimatului-pârât solicită respingerea recursului apreciind că nu poate fi vorba de o încălcare a dispozițiilor art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008.

Cu referire la cele două note informative din august 1987 și noiembrie 1987 care îi vizau pe numiții „Florea” și „Florescu” consideră că acestea nu se referă la atitudini potrivnice regimului comunist și nici nu îngrădesc drepturile persoanelor la libera circulație și la viața privată în condițiile în care notele informative au fost date ulterior stabilirii definitive a celor doi pe teritoriul Germaniei.

De asemenea, arată că nici prin informarea care îl vizează pe cetățeanul belgian ..... nu se poate reține o atitudine împotriva regimului comunist câtă vreme afirmațiile făcute de cetățeanul belgian vizau situația economică decăzută a României din aceea vreme.

Înalta Curte, în temeiul art. 394 din Codul de procedură civilă, reține cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Pe rolul Curții de Apel București Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal, la data de 8 octombrie 2013, s-a înregistrat acțiunea în constatare formulată de reclamantul Consiliul Național Pentru Studierea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârâtul Pavăl Vasile, prin care s-a solicitat a se aprecia asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârât.

Prin sentința nr. 4148 din data de 20 decembrie 2013 pronunțată de Curtea de Apel București Secția a VIII a Contencios Administrativ și Fiscal s-a respins acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în contradictoriu cu pârâtul Pavăl Vasile, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Motivele de recurs invocate conform art.483 Cod procedură civilă se încadrează în dispozițiile 488 pct.8 Cod procedură civilă invocându-se greșita aplicare a normelor de drept material, respectiv a dispozițiilor art.2 lit.h din OUG nr.24/2008 în ceea ce privește soluția de respingere a acțiunii în constatare având ca obiect constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul – intimat.

Recurentul arată că în mod greșit prima instanță deși a efectuat o analiză a diferitelor informații date Securității de către pârât, în baza angajamentului semnat de acesta la data de 10.02.1981, a apreciat că notele de informații nu îndeplinesc concomitent fiecare din motivele prezentate ambele condiții prevăzute de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

Concret, referitor la condiția denunțării unor atitudini potrivnice regimului comunist prima instanță a arătat că:

-Denunțarea unei persoane care „mereu se plângea că nu poate sa-și practice meseria, neavând condițiile necesare, făcând mereu comparație cu metodele de lucru din străinătate” (nota din 20.08.12987) nu ar reprezenta denunțarea unei atitudini potrivnice regimului comunist întrucât „NF era deja plecat din țară”. Or, considerăm ca această analiză, deși își propune să stabilească dacă atitudinea denunțată era sau nu potrivnică regimului comunist, analizează, în realitate, îndeplinirea celei de a doua condiții, anume posibilele efecte asupra persoanei "denunțate. îndeplinirea sau nu a primei condiții nu a fost analizată de Sentința atacată.

-De asemenea, potrivit primei instanțe, nota din 26.11.1987 nu ar reprezenta denunțarea unei atitudini potrivnice regimului comunist întrucât „FN era deja plecat”. Din nou prima instanță, deși arată că analizează îndeplinirea primei condiții, se referă exclusiv la cea de a doua condiție, anume posibilele efecte ale notei furnizate.

-Aceeși eroare privește și nota din 09.10.1987 prin care intimatul aducea la cunoștința Securității că ospătarul M.V. (prescurtarea CNSAS) „nu este căsătorit și tot timpul are mici explozii de nemulțumire la adresa conducerii de partid și speră ca într-o zi să plece din țară, indiferent sub ce formă, motiv pentru care

nici nu vrea să se căsătorească" (sublinierea CNSAS). Deși, în aparență, prima instanță arată că analizează îndeplinirea condiției referitoare la denunțarea unor atitudini potrivnice regimului comunist, în realitate este analizată, din nou cea de a doua condiție. Astfel, prima instanță a arătat că nu s-ar putea demonstra „existența vreunei legături de cauzalitate între emiterea notei de informare de către pârât și luarea sub observație a lui MV de către fosta Securitate". Dincolo de faptul că prima instanță arată că analizează prima condiție, în timp ce, în realitate, o analizează pe cea de a doua, chiar și din perspectiva celei de a doua condiții, analiza nu este corectă. Astfel, practica amplă și constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții de Apel București au arătat că, prin vizarea îngrădirii unor drepturi, legiuitorul nu cere încălcarea efectivă a acestor drepturi, ci expunerea persoanei denunțate unor posibile acțiuni informative ale Securității. Or, nota citată anterior expunea persoana denunțată unor astfel de consecințe, iar intimatul conștientiza în mod evident riscul la care îl supunea pe cel denunțat. Prin urmare, interpretarea dată de prima instanță este rezultatul încălcării și aplicării greșite a prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008.

În ceea ce privește a doua condiție legală cea referitoare la vânzarea îngrădirii unor drepturi, prima instanță analizând nota referitoare la turistul belgian, a apreciat greșit că nu este îndeplinită această condiție.

Prima instanță a arătat că este corectă, „ca ipoteză", afirmația CNSAS potrivit căreia respectivele comentarii privind conducerea de partid sau exprimarea interesului față de situația economico-politică din România conduceau la acțiuni informative asupra cetățenilor străini".

Cu toate acestea, prima instanță a arătat că CNSAS nu ar fi probat încălcarea efectivă a drepturilor respectivului cetățean străin. Față de acest considerent, arătăm că interpretarea dată de prima instanță este rezultatul încălcării și aplicării greșite a prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008. Așa cum am arătat, practica amplă și constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții de Apel București au arătat că, prin vizarea îngrădirii unor drepturi, legiuitori nu cere încălcarea efectivă a acestor drepturi, ci expunerea persoanei denunțate unor posibile acțiuni informative ale

Securității. Or, chiar prima instanță a arătat că respectivele comentarii privind conducerea de partid sau exprimarea interesului față de situația economico-politică din România conduceau la acțiuni informative asupra cetățenilor străini.

În cele din urmă, prima instanță a arătat că intimatul nu ar fi avut reprezentarea posibilelor consecințe ale denunțului, câtă vreme „prezența străinului pe teritoriul românesc era sporadică sau chiar supusă incertitudinii”. Din nou, interpretarea dată de prima instanță este contrară prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008. Legiuitorul nu impune ca denunțatorul să fie sigur de rezultatul negativ al denunțului său, ci doar ca acesta să fie în măsură să conștientizeze că asupra celui denunțat puteau urma acțiuni informative derulate de Securitate.

În jurisprudență s-a arătat că și cetățenii străini puteau fi obiectul notelor furnizate Securității de către informatori, iar părerile lor privind conducerea de partid sau față de situația economică politică din România comunistă conduceau la acțiuni informative asupra cetățenilor străini de natură a încălca drepturi și libertăți fundamentale.

Se solicită admiterea recursului și casarea sentinței atacate în sensul admiterii acțiunii în constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul-intimat.

La dosar pârâtul-intimat a formulat întâmpinare în care a solicitat respingerea recursului ca nefondat, iar recurentul-reclamant a formulat răspuns la întâmpinare.

Prin încheierea din camera de consiliu din data de 6 octombrie 2014, recursul a fost apreciat ca admisibil și instanța a făcut aplicarea art.493 (5) și (6) Cod procedură civilă.

Analizând recursul declarat, în raport de motivele invocate, Curtea îl apreciază ca nefondat în cauză fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.488 pct.8 Cod procedură civilă interpretarea greșită a normelor de drept material, respectiv a dispozițiilor art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

Curtea apreciază că în mod greșit prima instanță prin soluția de respingere a acțiunii a constata că pârâtul Pavăl Vasile care în baza angajamentului din 10.02.1981-filele 85-86 dosar fond a informat Securitatea, prin numeroase note informative scrise de mână proprie și sub acoperirea numelor conspirative „Preda” sau

„Vasile”, nu poate avea calitatea de colaborator al Securității, apreciind greșit, în raport de probele administrate în sensul neîndeplinirii condițiilor prevăzute de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

Pârâtul-intimat a fost verificat în raport de dispozițiile art.3 lit.z din OUG nr.24/2008, rezultând următoarele din cuprinsul notei de constatare a fost recrutat la data de 10.02.1981 de către I.J.S Brașov, sub numele conspirativ <PREDA>, pe linia problemei <TURISȚI> pentru supravegherea informativă a diplomaților, ziariștilor, comercianților, delegaților de firme turistice, precum și a cetățenilor români cunoscuți ca legături ai unor cetățeni străini, care vizitau stațiunea Predeal. Precizăm că și anterior recrutării oficiale a fost folosit ca sursă de informare, în calitate de candidat, sub numele conspirativ <VASILE> între 1980-1981. A fost abandonat în 1988 pentru că a devenit membru de partid. Cu toate acestea, a continuat să fie folosit ca sursă cu aprobare. De asemenea, în paralel cu calitatea de sursă, domnul PAVĂL a fost verificat de Serviciul Contrainformații Externe din cadrul I.J.S. Brașov, deoarece solicitase efectuarea unei călătorii în RFG iar în 1989 a fost lucrat prin dosar de urmărire informativă pentru clarificarea legăturilor sale cu cetățeni români stabiliți în străinătate.

Curtea analizând notele informative, menționate în nota de constatare apreciază că sunt îndeplinite ambele condiții cumulative prevăzute de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 atât condiția furnizării de informații despre activități sau acțiuni potrivnice regimului comunist cât și condiția vizării îngrădirii unor drepturi și libertăți fundamentale.

Astfel, prin nota informativă din 20.08.1987 (filele 4-5 din Nota de Constatare, dosar cu cota arhivistică R 368152, voi. 2, f. 8), intimatul aducea la cunoștința Securității faptul că domnul F. (prescurtarea CNSAS) „mereu se plângea că nu poate să-și practice meseria, neavând condițiile necesare, făcând mereu comparație cu metodele de lucru din străinătate, unde am aflat că a lucrat o perioadă de timp”.

Această notă scrisă de intimat a trezit imediat interesul ofițerilor Securității. Aceștia, cunoscând că persoana denunțată „se află plecat cu familia în excursie în Occident și se discută că termenul de înapoiere în țară a fost depășit”, au hotărât sesizarea

serviciului pașapoarte. Este evident că situația semnalată de intimat - potrivit căruia persoana denunțată admira „metodele de lucru din străinătate”, fiind în schimb nemulțumit de starea de lucruri în România - a determinat sesizarea serviciului pașapoarte.

Printr-o altă notă scrisă de intimat la 26.11.1987 (fila 5 din Nota de Constatere, dosar cu cota arhivistică R 368152, vol. 2, f. 6), acesta a oferit Securității date legate de viața personală a casierului F.N. (prescurtarea CNSAS), susținând că persoana denunțată ar fi s-ar fi căsătorit din interes. Informațiile strict legate de viața familială și personală a celui denunțat dovedesc încălcarea dreptului la viață privată, odată cu divulgarea acestor aspecte într-o notă informativă adresată Securității. Dincolo de acest aspect, nota dezvăluie circumstanțele în care persoana denunțată a emigrat, precum și faptul că persoana denunțată fusese determinată să emigreze de către fosta sa soție. Imediat după primirea notei, ofițerii Securității au hotărât că „vor fi continuate verificările privind pe F.N., dacă a fost influențat, ajutat de cineva, cauza refuzului înapoierii în țară”.

Prin nota scrisă pe care a scris-o la 16.11.1989 (filele 20-21 din Nota de Constatere, dosar cu cota arhivistică I 310743, vol. 1A, f. 26-28), intimatul informa Securitatea că domnul S.M. (prescurtarea CNSAS) - pe care îl întâlnise în cursul unei excursii efectuate în Austria - îi făcuse propunerea de a rămâne definitiv în Occident. Concret, intimatul îl denunța pe domnul S.M., arătând că „din partea acestuia am primit numeroase îndemnuri de a rămâne în Occident”.

Deosebit de importantă este nota din 28.12.1980 (filele 3-4 din Nota de Constatere, dosar cu cota arhivistică R 368152, vol. 2, f. 52-54). Prin această notă informativă scrisă de intimat, Securitatea era înștiințată despre faptul că turistul belgian D.A. (prescurtarea CNSAS) își exprimase tranșant dezamăgirea față de situația socială, economică și politică din România acelor ani. Concret, turistul arătase că România suferise o evidentă involuție față de anul 1953 (an în care persoana denunțată vizitase, de asemenea, România), manifestându-și nemulțumirea față de criza alimentară - „am fost în piață la Brașov, unde nu am găsit nimic, iar la carne nu puteai să te apropii” - sau față de faptul că Bucureștiul „nu este iluminat”.

Același turist era denunțat de intimat pentru că atacase cultul personalității dictatorului Nicolae Ceaușescu. Această atitudine a

persoanei denunțate este sintetizată de intimat în nota informativă prin formularea „Marele Nicolae - cultul personalității”. Este notoriu faptul că, din perspectiva autorităților represive comuniste, nu se putea concepe o atitudine mai gravă decât criticile care îl vizau personal pe Nicolae Ceaușescu. Potrivit propagandei oficiale, Nicolae Ceaușescu se identifica cu Partidul Comunist, reprezenta personificarea regimului, iar persoana sa era nu putea face obiectul niciunei critici. Prin urmare, a susține că exista un cult al personalității dictatorului reprezenta un act de sfidare la dresa regimului. În consecință, persoana care denunța un astfel de act îl expunea în mod deliberat pe cel denunțat unor acțiuni informative derulate de fosta Securitate.

Într-adevăr, aceste acțiuni nu s-au lăsat așteptate, reprezentanții Securității identificând camera în care era cazată familia turistului denunțat, astfel în cât au stabilit că „prin sursa „Barbu Magdalena” se va efectua o observare în cameră, după care se va decide pentru o eventuală pătrundere secretă”. Respectivele măsuri reies chiar din adnotările de la finalul notei scrise de intimat, astfel că este dincolo de orice dubiu legătura de cauzalitate dintre informațiile scrise de intimat și reacția imediată a reprezentanților Securității.

Șeful problemei „Turisti”, din cadrul Securității județului Brașov a stabilit că „informația prezintă interes”. De asemenea, ofițerul de Securitate a hotărât că intimatul ar fi trebuit să fie „instruit în legătură cu modul de redactare a notelor informative care denunțau „injurii la adresa unor conducători. Din perspectiva ofițerilor de Securitate, critica adusă de persoana denunțată la adresa lui Nicolae Ceaușescu, sintetizată prin formularea „Marele Nicolae - cultul personalității”, era atât de dură, încât însăși menționarea ei într-un document primit și utilizat de Securitate le crea acestora un sentiment de teamă.

Prin nota informativă din 09.10.1987 (filele 23-24 din Nota de Constatare, dosar cu cota arhivistică R 368326, voi. 1, f. 26), păstrată în dosarul deschis de Securitate pe numele persoanei denunțate, intimatul aducea la cunoștința Securității că ospătarul M.V. (prescurtarea CNSAS) „nu este căsătorit și tot timpul are mici explozii de nemulțumire la adresa conducerii de partid și speră ca într-o zi să plece din țară, indiferent sub ce formă, motiv pentru care

nici nu vrea să se căsătorească" (sublinierea CNSAS). Imediat după primirea acestei note scrise de intimat, ofițerul de Securitate a adăugat: „Vor fi întreprinse măsuri de verificare a celor semnalate de „Preda” (ofițerul menționa unul din cele două nume conspirative ale intimatului). Practic, prin această notă informativă sunt denunțate doua atitudini potrivnice regimului comunist: pe de o parte, „mici explozii de nemulțumire la adresa conducerii de partid”, iar pe de altă parte intenția celui denunțat de a pleca definitiv din țară.

Prin nota informativă din 01.08.1988 (filele 26-27 din Nota de Constatare, dosar cu cote arhivistică I 6046, voi. 1, f. 13), păstrată în dosarul deschis de Securitate pe numele persoanei denunțate K.I. (prescurtarea CNSAS), intimatul dezvăluia conținutul unei scrisori trimise de domnul G.E. (prescurtarea CNSAS) către soția domnului K.I. (prescurtarea CNSAS).

În cuprinsul notei sale, intimatul explica modul prin care reușise să citească respective scrisoare, profitând de împrejurarea că se aflase în prejma domnului K.I.. Acest gest este suficient, în opinia noastră, pentru a demonstra încălcarea secretului corespondente (art. 33 din Constituția din 1965) și a dreptului la viață privată (prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și de art. 12 din Declarația Universală Drepturilor Omului). Dincolo de încălcarea secretului corespondenței, intimatul divulga faptul că expeditorul scrisorii o sfătuia pe soția domnului K.I. să (Urmeze un curs de cosmetician care putea să îi fie de folos acesteia, odată cu emigrarea în Occident.

Mai mult, cu privire la aceste persoane, intimatul a desfășurat și alte investigații proprii, prin care stabilise că sfatul domnului G.E. (prescurtarea CNSAS) fusese urmat, iar domnul K.I. (prescurtarea CNSAS) „și-a înscris soția la un astfel de curs”. Aceste informații, coroborate cu faptul că, potrivit intimatului, „cunosc că acesta [K.I., nota CNSAS] intenționează să efectueze o deplasare turistică în Occident”, conturau concluzia că domnul K.I. intenționa să emigreze și că nu s-ar mai fi întors în țară, odată ce ar fi reușit „să efectueze o deplasare turistică în Occident”. Mai mult, prin aceeași notă informativă, este denunțat și expeditorul scrisorii, domnul G.E. (prescurtarea CNSAS) care îi încuraja pe cei doi soți să emigreze.

Imediat după ce a primit nota, ofițerul de Securitate a dispus: „Nota se va exploata la gaz”, într-adevăr, așa cum am arătat, nota scrisă de intimat este păstrată în dosarul deschis de Securitate pe numele persoanei denunțate K1 (prescurtarea CNSAS).

În mod greșit și nelegal, în opinia instanței de recurs, prima instanță a verificat îndeplinirea cumulativă a celor două condiții în raport de fiecare notă de informații în condițiile în care, din analiza comparativă a notelor rezultând îndeplinirea celor două condiții legale.

A doua condiție de fond se referă la vizarea îngădirii unor drepturi fundamentale - și nu neapărat încălcarea propriu-zisă a acestor drepturi - în sensul că intimatul putea și trebuia să conștientizeze posibilele urmări ale informațiilor furnizate. Si această condiție este îndeplinită, întrucât este exclus ca intimatul să nu fi realizat faptul că, odată ce furniza astfel de informații, asupra celor la care se referea în notele pe care le-a scris, urma, cel mai probabil, să se desfășoare o acțiune de investigare din partea Securității. Or, această acțiune de investigare presupunea cel puțin încălcarea dreptului la viață privată (prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice și de art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului), prin căutarea și obținerea de noi informații despre persoanele urmărite, fără acordul acestora.

De asemenea, măsurile de urmărire nu puteau decât să se înăsprească, dacă persoana denunțată se afla deja în atenția Securității.

Această condiție nu este doar atinsă în speță, ci, mai mult, este depășită, câtă vreme informații legate strict de opiniile și viața privată a unor persoane erau divulgate Securității, cu consecința încălcării dreptului la viață privată.

Curtea nu va reține susținerile din întâmpinare de natură a confirma legalitatea sentinței atacate.

Prin întâmpinarea sa, intimatul arată, în esență, că „la acea vreme așa-zisa colaborare era considerată obligație și atribuție de serviciu a lucrătorilor din turism care veneau în contact a cetățenii străini”, informațiile furnizate Securității fiind date sub presiune. Potrivit intimatului, prin notele furnizate nu ar fi vizat încălcarea drepturilor și libertăților cetățenești deoarece din înscrisurile

depuse „nu rezultă că urmare a acelor declarate /.../s-au luat în mod efectiv măsuri care să conducă la încălcarea drepturilor persoanelor ce au făcut obiectul notelor”.

Din cuprinsul întâmpinării rezultă că intimatul, deși afirmă că la aceea vreme colaborarea era o obligație de serviciu, totuși arată că a fost presat să furnizeze aceste informații. De asemenea, deși este de acord cu interpretarea noțiunii de vizare, în sensul că aceasta nu presupune producerea efectivă a consecințelor faptelor, ci doar conștientizarea posibilității producerii acestora, în analiza făcută prin întâmpinare reproșează, de fapt, că „nu s-a probat producerea acestor consecințe”.

De asemenea, se desprinde ideea că intimatul interpretează prevederile art. 2 lit b) din O.U.G. nr. 24/2008, în sensul că cele două condiții cumulative statuate de norma indicată pentru a se putea constata calitatea de colaborator, trebuie să fi întrunite concomitent de fiecare notă informativă pe care se-bazează acțiunea. Altfel spus, oricare dintre materialele supuse analizei trebuie să îndeplinească atât condiția referitoare la semnalarea atitudinilor potrivnice regimului comunist cât și pe cea referitoare la vizarea încălcării. Curtea a precizat că această interpretare nu este conformă cu textul de lege. În raport de dispozițiile art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 rezultă că este suficient pentru reținerea colaborării ca, spre exemplu, o notă informativă olografă să se refere la atitudini anticomuniste și o alta să probeze cea de-a doua condiție legată de vizarea drepturilor și libertăților.

Față de cele expuse mai sus, Curtea în baza art.496 (2) Cod procedură civilă va admite recursul și va casa sentința atacată în sensul că va admite acțiunea formulată de recurentul-reclamant și va constata calitatea pârâtului-intimat de colaborator al Securității, în cauză fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul declarat de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității împotriva Sentinței nr. 4148 din 20 decembrie 2013 a Curții de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Casează sentința atacată în sensul că admite acțiunea formulată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității și constată calitatea paratului Paval Vasile de colaborator al Securității.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 27 ianuarie 2015

JUDECĂTOR,

R. Voicu

JUDECĂTOR,

L.M. Păun

JUDECĂTOR,

D. Duican

MAGISTRAT ASISTENT,

M. Ciobotariu Cerbu

Red.L.M.P.
Tehnored. R.M.C./4 ex.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat

în dosarul acestei instanțe Nr. 6686/2/2013

se legalizează de noi.

SECRETAR GENERAL ȘEF,

cu multitudine definitivă.
Caută taxe